

* * *

Es pats sev esmu noslēpums.
Nekas, ko es saprotu, mani neizskaidro.

* * *

Īstie notikumi ir domu notikumi.
Pasaule ir domu teātris.

* * *

Sapņi ir brīdis, kad tu aizmirsti,
ka neesi Dievs.

* * *

Katrs var saprast daļiņu no Dieva.
Apstāšanās pie šīs daļiņas ir elks.
Katrs, kas sapratis Dievu, kļūdās.

* * *

Dievu saprot tikai vientulībā,
jo Dievam tu esi vienīgais.
(Māris Subačs)

DRAUDZES KALENDĀRS MAIJĀ

Sv.	06.05. plkst.10.00	Svētbrīdis ar dievgaldu
Ce.	10.05. plkst.17.30	Dievkalpojums (Debesbraukšanas diena)
Sv.	13.05. plkst.10.00	Dievkalpojums
Sv.	20.05. plkst.10.00	Dievkalpojums (I Vasarsvētki , A-kārtība)
Pi.	21.05. plkst.18.00	Dievkalpojums (II Vasarsvētki)
Ce.	24.05. plkst.17.30	Bībeles stunda (Dambja ielā 10)
Sv.	27.05. plkst.10.00	Dievkalpojums (Trīsvienības svētki)

PATEICĪBA

ANNĀI ABIZĀREI,
VILIM BIEZAJAM,
MĀRĪTEI CAUNEI,
SKAIDRĪTEI DZENEI,
OSKARAM KIVLENIĒKAM,
DZIDRAI LAPIŅAI,
JEVGĒŅIJAM MATEŠAM,
DZIDRAI RĀVIŅAI

Jēkabpils Sv. Miķeļa ev.-lut. draudze, Jēkabpilī,
Brīvības ielā 123, LV-5201
Reģ. Nr. 90000310180, bankas konts
LV87UNLA0009000701504,
Draudzes priekšniece *Lita Krūmiņa* (tel:29554783)
Kanceleja Brīvības ielā 125a, LV-5201 (tel: 65235455, 29234062). Ziņu Lapa iznāk vienu reizi mēnesī.
Izmantoti attēli no interneta. PALDIES MĀRIM SUBAČAM PAR SADARBĪBU!
Ja vēlaties ZINU LAPU SAŅEMT E-PASTĀ, zvaniet – tel.29441363, 29131838.

2018.
maijs
5 (87)

PĀRDOMĀM

Ar vārdiem “Svētais Gars” tiek apzīmēta Dieva tagadnīgā un aktīvā darbība pasaulē. Runājot par Svēto Garu, pavisam noteikti runājam par Dievu, kas turpina darboties pasaulē un mūsu dzīvē, kas ir klātesošs mūsu vidū tieši šinī mirklī. Dieva klātbūtnes apzināšanās allaž ir pārsteigums, ne velti pirmie Vasarsvētku notikuma liecinieki pārsteigti jautā cits citam: “Ko tas nozīmē?” Vasarsvētki vislabāk definējami kā jautājumu diena, jautājumu diena visiem: katram kristietim, draudzei, baznīcai. Vēsti, kuru pēc

Gara saņemšanas sludina apustuļi, uztver cilvēki dažādās valodās (Ap.d.2). Gara vēsts pārtulkojas katra cilvēka dzīves priekšstatos. Tas liek jautāt: kā šī vēsts tulkojas manā dzīves valodā? Nevajag baidīties to tulkot, interpretēt! Vasarsvētki norāda uz daudzveidīgu un ļoti dažādu Dieva aktivitātes atklāšanos cilvēku dzīvē. Cilvēki dažādās formās sajūt un pauž Dieva klātbūtni, garīgās pasaules sakustinājumu savā dzīvē. Tomēr, šķiet, svarīgākā zīme Vasarsvētku notikumā ir tā, ka Gara nākšana pār apustuļiem tos būtiski pārveido. Nevis par nekļūdiem cilvēkiem vai brīnumdariem. Nē! Gara klātbūtne viņu dzīvē visspilgtāk atklājas viņu motivētībā. Iepriekš izbiedētie un dezorientētie Jēzus mācekļi nu ir gatavi atdot visu – pat savu dzīvību - Jēzus vēsts dēļ. Viņi ir sākuši ceļu, kuru nu ies līdz galam. Vasarsvētkos dzimst kristīgi motivētais cilvēks. Vasarsvētki nav brīnumu, bet motivētības notikums. Iespējams, tieši šāda pārlicība arī ir pats lielākais brīnums. Vai mani satver kas no tās Uguns un Vēja, kas motivē nesavtīgi degt un darboties Dieva lietās? Piemēram, cik no mums aizvadītajā gadā vai mēnesī esam deguši tā, lai vismaz vienam cilvēkam sev blakus kaut ko pastāstītu par mūsu ticību, par mūsu pieredzi ar Jēzu? Kāpēc mūsu vidū ir tik maz īsti motivētu cilvēku? Kā mums pietrūkst? Varbūt - nav ko stāstīt? Būtiskākais jautājums saistībā ar Svēto Garu nav jautājums par pārsteidzošām zīmēm un brīnumiem, bet par to, lai mūsu dzīvē iespējami vairāk parādītos Gara augļi “mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība” (Gal 5:22). Jā, Vasarsvētki ir liela jautājumu diena visiem. Bībele brīdina: Svēto Garu var *apbēdināt*, tam var *melot*, tam var *pretoties*, to var *apslāpēt*, to var *zaimot*. Un visi šie brīdinājumi ir adresēti ticīgiem cilvēkiem.

(Juris Rubenis)

VIEDOKLIS

Latviešu reliģiozitāte kļūst aizvien daudzveidīgāka, parādās jaunas reliģiozitātes izpausmes. Nav taisnība tiem, kuri apgalvo – modernajā laikmetā valda neticība, cilvēku garīgie meklējumi izsīkst. Drīzāk otrādi! Reliģiozitāte pamazām attālinās no oficiāli atzītām institūcijām, no hierarhiski organizētām konfesiju struktūrām, cilvēkiem aizvien grūtāk sevi identificēt ar kādu no tām. Ja luteriskā baznīca ārējās formās dažkārt sāk līdzināties katoļiem vai pareizticīgiem, vai tajā joprojām saglabājas protestantiskais, luteriskais kodols? Ja tas paliek un ir pietiekami stiprs, tad mums nevajadzētu baidīties no dažādiem eksperimentiem ar ārējām formām. Princips, ko atrodam Bībelē, uz ko luteriskā baznīca visos laikos norādījusi, proti, katrs no mums ir kā priesteris. Cilvēks ir atbildīgs Dieva priekšā, un nav vajadzīgs kāds īpašs starpnieks starp cilvēku un Dievu. Protams, ir labi piederēt baznīcai un draudzei, apmeklēt dievkalpojumus, klausīties mācītāja sprediķus. Tomēr par visu svarīgākais ir mūsu personīgās, individuālās attiecības ar Dievu. Mēs respektējam, cienām autoritātes un labprāt pakļaujamies tām. Varbūt par daudz. Joprojām līdzināties bērniem, kuri nepietiekami apzinās sevi kā pieaugušus, nobriedušus cilvēkus, kuri paši uzņemas iniciatīvu, atbild par savu rīcību. Diemžēl vērojama arī tendence – cilvēkiem pielīmē visādas birkas par “nepareiziem” uzskatiem, kas gandrīz automātiski nozīmē “ķecerību” un “neticību”. Baznīcas uzdevums ir jautāt pēc patiesības. Tomēr vienmēr jājautā, cik šauri vai plaši patiesība tiek saprasta. Manuprāt, iespējami daudzi uzskati, daudzas patiesības, kas tomēr neiziet no lielā baznīcas rāmja. No tā nevajadzētu baidīties. Tas ir padomju laika mantojums, šī gluži vai dzelzainā pārliecība, ka patiesība var būt tikai melna vai balta, bez pustoņiem. Mēs esam kā aklie, kas taustās ap ziloni, un katram zilonis šķiet citāds. Tieši tā ir ar Dieva meklējumiem, jo katram viņš var atklāties mazliet citādi. Vai esat kādreiz dzirdējuši, cik skaisti skan bišu strops? Tas izklausās pēc brīnišķīgas mūzikas! Līdzīgi ir ar patiesību – tā nav vienas atsevišķas bites dūciens, bet vesela stropa radīta sanoņa. Lai kā man pašai gribētos, ka oficiālais skaitlis “700 000 luterāņu” Latvijā kaut nedaudz būtu saistīts ar realitāti, tomēr jāatzīst, ka citur aprēķinātie 40 000 luterāņu būs precīzāks. Neaizmirsīsim, ka padomju okupācijas laikus esam pavadījuši aiz dzelzs aizkara, atrauti no pārējās pasaules. Tagad mūris ir zudis, apkārtējā pasaule pēkšņi atvēršies visā savā krāšņumā un raibumā. Tas, no kā jāmēģina izvairīties - lai bailes no nezināmā un nesaprotamā nepārvēršas spēkā, kas ar mums sāk manipulēt. Šajā manipulācijas spēlē lieliski iederas mīts par “pagrimušo, izvirtušo Eiropu”. (Dace Balode, LU TF dekāne)

KO KLAUSĪJĀMIES BAZNĪCĀ MARTĀ/APRĪLĪ

26.03. Jēzus ierauga tempļi netīrību, tirgotavu. Vai mēs pamanām tirgošanos savās sirdīs? Ko pārdodam savos dievnamos?

27.03. Paļāvība uz Tēvu Debesīs – spēks mūsu vājumā. Kad atradīsies laiks, kad palikšu divatā un sarunā ar Dievu?

28.03. Vīna dārza mantinieka nāve un Jēzus nāve. Kādu Dieva atbildi gaidīja sodītāji? Saņēma?

29.03. Svētā Vakarēdiena tapšana: Dieva ilgas pēc cilvēka. Kur ir durvis starp veco un jauno *ikdienā*? Spēks dzīvot: neprātot, bet lietot. Upuris un pārvērtība.

30.03. Svētie teksti: klausīties – saprast – piedzīvot – īstenot. Jēzus Ciešanu stāsti kā mūsu *baiļu* apliecinājums. Dzīvo citādi: pamēģini nenobīties.

01.04. Kāpēc nav īsta prieka Lieldienu rītā? Ja Jēzus dzīvs, tad sabruk visa kārtība un likumi. Neparastās pieredzes veido kristīgo kopienu. *Katra* krustā sišana ir netaisnība. Saule lec, aptverot aizvien plašākas šīs Esības kontūras.

02.04. Divi gājēji ceļā no grūtiem pārdzīvojumiem uz mājām. Jēzus klātbūtne mūsu sarunās. Kā to atpazīstam?

08.04. Kā tuvoties Augšamcelšanās pieredzei, saskaņā ar Ēv. Jāni. Dalies ar savām šaubām un bēdām! Kristus ir šeit, tikai tu Viņu *vēl neatpazīsti*.

15.04. Jēzus līdzības. Dieva klātbūtne visvairāk izpaužas visdabiskākajās norisēs. Dieva klātbūtne ir lēns un pakāpenisks *process*. Dieva klātbūtne izpaužas, cilvēkam īstenojot viņam dotās iespējas.

22.04. Ēst un dzert ar *visādiem* grēciniekiem. Farizeju mīnusi un plusi. Neparasta rīcība, nezināmi ceļi – pret ierasto kārtību. Garīgajā dzīvē ir vairāk lielu jautājumu nekā viennozīmīgi pareizu atbilžu.

FINANSU ZIŅAS

No 25.03.2018. līdz 25.04.2018. mūsu ieņēmumi: kolektēs - € 850, ziedojumi draudzes kontā - € 203, pilsētas domes pabalsts koncertiem baznīcā - € 800, ieņēmumi par zemes nomu II ceturksnī - € 1099. Kopš 25. marta esam samaksājuši mācītāja algai - € 280, sekretāres algai - € 107, nodokļus par algām - € 293, Lattelecom - € 67, Latvenergo - € 560, LMT - € 8, par internetu - € 10, ziedojumu LELB - € 150, baznīcas tehniskajam nodrošinājumam - € 670, par ūdeni un kanalizāciju draudzes mājā - € 5, par ērģeļu remontu - € 100, par atkritumu izvešanu II ceturksnī - € 70. Mācītāja algas fondā iemaksāti € 244. (Lai mācītājs saņemtu algu € 281 *uz rokas*, draudzes jāsamaksā sociālais un ienākuma nodoklis – kopā € 199). **Ļoti lūdzam draudzes locekļus ik mēnesi atbalstīt ar savu ziedojumu mācītāja algu!** Dievnama atjaunošanas speciālajā ziedojumu kontā (LV13UNLA0050020965421) uz 25.04.2018. bija € 3601,30.

* * *

Lielākā daļa cilvēku meditācijā nav saistīti ar vīru vai sievu. Viņi nekad kopā nesēž vienu stundu klusumā tikai tāpēc, lai sajustu otra apziņu. Viņi vai nu strīdas vai mīlējas, bet abos gadījumos ir saistīti ķermeniski, fiziskā plānā, bioloģiski, hormonāli. Viņi nav attiecībās ar otra cilvēka visdziļāko būtību. Viņu dvēseles paliek šķirtas. Tempļos, baznīcās un iestādēs precas tikai viņu ķermeņi. Viņu dvēseles šķir jūdžu jūdzes.

Kolīdz jūsu mīlestība aptver gan mīlēšanu, gan meditāciju, jūs kļūstat par ceļabiedriem. Tās vairs nav vienkāršas attiecības starp vīru un sievu. Tad tās pārvēršas par draudzību ceļā uz dzīves noslēpumu atklāšanu. Ar meditāciju otrs kļūst par jūsu debesīm.

(Ošo)